

ingesteld tegen het comité tot verzet tegen de 24 artikelen, waarvan gisteren is melding gemaakt.

— Het schijnt, dat, niettegenstaande de zoogenaamde hervatting van hetal door de Belgische bank, de crisis, welke door het bankroet dezer financiële instelling was veroorzaakt, nog geenszins geweken is. Althans leest men in den *Commerce Belge*, dat men vele protesten van wisselbrieven te gemoet ziet en het escompto met elken dag moeilijker wordt, terwijl de geldschaarste steeds toeneemt.

— Bij besluit van Vorst Leopold, van den 1 dezer, zijn de heeren Snits en Desmairies, leden van de kamer der afgevaardigden, benevens den heer Dujardin, secretaris-generaal van het departement van financiën, benoemd tot commissarissen van het gouvernement, ten einde toezigt te houden over het besteden der gelden, welke aan de Belgische bank zullen geleend worden, krachtens de wet van den 1 Januarij, zoo wel als over de uitvoering der voorwaarden, waarop deze leening geschiedt.

— De minister van oorlog heeft bevelen uitgevaardigd, om aan de verschillende Bezettingen der Belgische steden militaire promenades op den voet van oorlog te doen uitvoeren. Van den anderen kant houden de troepenbewegingen in België steeds aan en verneemt men daaromtrent bijna dagelijks nieuwe bijzonderheden.

— In den *Indépendant* leest men het volgende:

« Eenige dagbladen willen weten, dat het gouvernement tot de bewegingen der troepen contra-orden zoude gegeven hebben; wij meenen onderdrukt te zijn, dat dit onjuist is. Indien die bewegingen hebben opgehouden, is zulks alleen, dewijl de troepen de hun aangewezen plaatsen bezet hebben. »

« Evenzeer gelooven wij, dat die dagbladen dwalen, wanneer zij beweren, dat de bevelen tot oproeping der verlossers ingetrokken zijn; al de oproepingen verlossers bevinden zich onder de wapenen. Maar men heeft alleen die oproepen, welke behooren tot het observatie-corps van Luxemburg of de reserve van Vlaanderen. Het verlot der overige manschappen is tot den 1 Maart verlengd. Wij achten het overbodig hier op te merken, dat er maatregelen zijn genomen, waardoor alle in korten tijd bijeen kunnen komen. »

— Twintig nieuwe stukken vesting-geschut zullen naar Venlo worden gezonden, om de wapening der plaats volledig te maken.

— De *Belge* behelst een stuk, dat in razernij alles overtreft, wat dit anders reeds zoo heftige orgaan der revolutionaire partij gewoon is dagelijks zijnen lezers op te dischen. Volgens dit blad, kan België den oorlog naar buiten alleen ontkomen door denzelfden in zijn midden te voeren. Wat hieronder moet verstaan worden, blijkt duidelijk uit de navolgende woorden: « Alsdan zullen talrijke benden vrijwilligers in alle provincien opstaan: het volk zal zich in alle groote steden in massa vereenigen; EN DAN WEE, DRIE MAAL WEE AAN HET VERRAAD! » Het behoefte geen betoog, dat hier de hernieuwing van de schandelijke plunder- en moordtooneelen, welke vroeger in België hebben plaats gehad, wordt ingeroepen.

ENGELAND.

Londen 5 Jan. Ten gevolge der op Vrijdag 11., door den regter Littledale uitgegeven order tot het toepassen der *Habeas-Corpus*-acte, hebben de advocaten der Canadiaanse gevangenen met de autoriteiten der thesaurie eene overeenkomst getroffen, om die gevangenen, Dingsdag aanstaanden, van Liverpool naar Londen te doen overbrengen.

— Met de pakketboot *Virginian*, eergisteren te Liverpool van New-York gekomen, heeft men berichten uit de Vereenigde Staten tot den 14den, en uit Canada tot den 10 Dec., ontvangen. Zoo men geloof mag hechten aan hetgeen in de Amerikaansche bladen uit Canada berigt wordt, heeft er een nieuwe inval van de zijde der Vereenigde Staten, en wel aanvankelijk met goed gevolg, plaats gehad. De genoemde bladen twijfelen echter zelve aan de waarheid van al hetgeen zij daaromtrent berichten, doch nemen aan, dat er ten minste iets moet plaats gehad hebben. Die berichten, die men ook hier voor overdreven houdt, komen hoofdzakelijk hierop neder: Eene bende zoogenaamde patriotten, welke sterkte van 300 tot 900 man door de onderscheidene berigten verschillend wordt opgegeven, is van Detroit de rivier St. Clair overgestoken, heeft de Britsche bezetting te Windsor, bestaande uit gewone Engelse troepen en blanke en zwarte milicie, aangeast, dezelve met een verlies van 40 à 60 dooden en gewonden, op de vlugt gedreven, de barakken en andere publieke gebouwen verbrand, en zich vervolgens naar Sandwich, drie mijlen lager, liec aldaar, na eerst nog onder weg de Britsche stoomboot *Thames*, welke op de werf lag, vernield te hebben. Verdere geruchten zeggen nog, dat 300 man van de Canadiaanse milicie zich met deze patriotten zouden vereenigd hebben, waardoor hunne magt tot 1200 geklommen was, en dat deze versterkte bende verder naar Amherstburg en Malden afgetrokken was, deze dorpen (het laatste wordt een fort genoemd) na een hevig gevecht, ingenomen en aldaar ook alles vernield en verbrand had. Deze gebeurtenis zou, naar men dacht, indien zij bevestigd werd, niet weinig invloed hebben op het lot van die rebellen van Prescott, wier proces nu juist te Montreal opgemaakt werd, en van welke er reeds sommigen schuldig verklaard zijn, ofschoon tegen hen nog geen vonnis uitgesproken is.

— De brieven van Chili zijn hoofdzakelijk opgevuld met het ons reeds bekende nieuws van de revolutie te Lima, en met eene briefwisseling tusschen Orbegoso, den nieuwen president, en den bevelhebber van het Chiliaanse escadre voor Callao. De eerstgenoemde heweerdte, dat, naardien het voornamelijk doel van de Chiliaanse expeditie, de afscheiding van Noord-Peru van het Boliviaanse verbond en van Santa Cruz, bereikt was, de Chilianen nu gehouden waren de verdere vijandelijkheden te staken; de laatstgenoemde echter had geantwoord, dat, ofschoon de gezegde gebeurtenis hoogstbelangrijk en verblijdend was, zijne instructiën hem evenwel niet toelieten van het verder voortzetten der expeditie af te zien. — Deze brieven geven verder berigt van de bewegingen en gemaakte vorderingen van de krijgsmagt, onder generaal Heredia, bevelhebber van de troepen van Buenos Ayres, die op het grondgebied van Bolivia aan de andere zijde den oorlog voeren. Zij zijn echter van te weinig belang om over te nemen.

Eindelijk heeft men bij deze gelegenheid ook nog ontvangen een decreet, uitgevaardigd door Bento Consalves, het hoofd der opstandelingen te Rio

Grande, getekend Pinatay den 1 September, waarin gezegd wordt, dat er besluiten is, onroerzaken te koop en uit te rusten, om te varen onder de vlag der nieuwe republiek, wier onafhankelijkheid te voren reeds schijnt verklaard te zijn; en welke aankopen en uitrustingen ten uitvoer te brengen, de minister van Financiën gemagtigd wordt eene leening te sluiten, waar hij ook maar zal kunnen, op de voorwaarden, bij een vroeger decreet van 29 Mei vastgesteld. Voorts was er, volgens dit decreet, besloten, dat er kaperebrieven zouden worden uitgegeven aan al zoodanige avonturiers, als welke geneegen zouden zijn, op hunne eigen kosten, deel te nemen aan den oorlog tegen het Braziliaansche gouvernement. Van den opbrengst der prijzen, welke door de schepen van de republiek gemaakt zouden worden, zou 25 pCt., en van den opbrengst der prijzen, door de particuliere kapers gemaakt, 5 pCt. worden afgezonderd, om daarvan een fonds tot aflossing van de bovengenoemde leening daar te stellen. Voorwaar eene fraaie securiteit!

— Men heeft ook tijdingen uit Zuid-Amerika, met een schip van Rio Janeiro komende, ontvangen, onder anderen van Buenos Ayres van den 16 en van Monte Video van den 27 October. Don Fructao Rivera had, met behulp van de Franschen, bezit genomen van het eiland Martin Garcia, na eenen hevigen tegenstand van de troepen van Buenos Ayres. De blokkade door het Fransche escadre ging nog voort, doch er was eenige hoop, dat de verschillen spoedig verreed zouden worden.

— Te Monte Video was den 24 October een vredetractaat gesloten, tusschen Rivera, het hoofd der Anarchisten, en den president Oribe. De laatste deed hierbij afstand van zijnen post en zou dadelijk de plaats verlaten; de vice-president zou tot den 1 Maart in zijne betrekking blijven, als wanneer er eene algemeene verkiezing zou plaats hebben; Rivera zou intusschen het opperbevel hebben; de ex-president was naar Buenos Ayres gegaan.

De *Echo Français* van Rio Janeiro van den 11 Nov., zegt hiervan hoofdzakelijk het volgende: De revolutie in de republiek van Uruguay maakt een einde aan de mededinging van Rivera en Oribe. Oribe heeft de onvoorzigtigheid gehad met Rosas overeen te komen, dat de Argentijnen Paysander en Montevideo den 17 zonden bezetten. De hoofdofficieren van het garnizoen in de hoofdstad, verantwoordigd, dat de president alzoo de belangen van het land in de waagschaal stelde, richtten een krachtig adres aan hem, nevens dat onderwerp. Zoodra de president dit gelezen had, benoemde hij eene commissie, om met Rivera te gaan onderhandelen, welke echter weigerde naar iets te luisteren, vóór dat Oribe afgezet zoude zijn. Op den 19 keerde de deputatie naar het kamp terug, met de belofte, dat Oribe zijn presidentschap zou nederleggen, en den 21 naar Buenos Ayres zou gaan; waarna dan overeengekomen werd, dat Monte Video en Paysander door Rivera bezet zouden worden, onder belofte, dat hij personen en eigendommen zoude ontzien. Monte Video, zoowel als Martin Garcia, is dus in handen der insurgenten of orientalistie gevallen. Men zegt, dat Rivera en zijne revolutionairen hunnen voorspoed vooral te danken hebben aan de intrigues en de kwade trouw van den Franschen consul te Monte Video, en de onderhandse vijandelijkheden van den Franschen admiraal, die zelfs zoo ver gegaan is, dat hij een vaartuig, met dépêches van Buenos Ayres voor het gouvernement te Monte Video, onderschept en opgehouden heeft, tot dat de dépêches van geene nuttigheid meer waren.

D. UITSCHLAND.

Berlijn 31 Dec. Z. M. de Koning heeft wederom een bewijs van welwillendheid van Z. M. den Keizer van Rusland ontvangen, daar Z. M. aan den Koning het vaandel heeft toegezonden, hetwelk de generaal Schwerin, tijdens den veldslag van Fraug, in den jare 1757, droeg, op het oogenblik, dat hij door een kogel werd geveld. De graven van Schwerin, afstammelingen van den grooten generaal onder Frederik den Grooten, hadden te vergeefs te St. Petersburg op de teruggave van het vaandel aangedrongen. Z. M. de Keizer vernam zulks, gedurende Hoogstedszels verblijf te Berlijn, en, te St. Petersburg teruggekeerd, heeft Z. M. onmiddellijk het bevel gegeven om hetzelfde herwaarts te zenden.

— Alhier verspreidt men het gerucht, dat de betrekkingen, die sedert eenigen tijd tusschen onze Regering en het Roomsche Hof opgehouden hadden te bestaan, sedert eenige dagen op nieuw zijn aangeknoopt; men verwacht alsnu eene spoedige gunstige beslissing. Men zegt, dat Z. M. de Koning, in overeenstemming met de geestelijkheid, den heer Droste tot Visschering uit Minden zal vrijlaten, opdat deze prelaat buiten 's lands stil kunne leven. Dien ten gevolge is een koerier naar Rome afgezonden, die de kerkelijke aangelegenheden, aan den Pauselijken Stoel overbrengt. Rome zal stellig daarin bewilligen, ten einde daardoor alle twisten uit den weg te ruimen. Ik deel u dit berigt mede, zonder echter voor de juistheid daarvan te willen instaan.

DETMOED 2 Jan. Z. M. de Koning der Nederlanden heeft, door Hoogstedszels gezant bij de Deutsche Bondsvergadering, eene som van f 1000 ten geschenke gegeven, als bijdrage ter oprigting van het Herman's monument.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIS 5 Jan. Het ontwerp van adres, dat gisteren bij de kamer der afgevaardigden is ingediend, en waarover de beraadslagingen op aanstaanden Maandag bepaald zijn, heeft eenen diepen indruk op de gemoederen gemaakt. Velen hadden zich nog met de hoop gevleid, dat de commissie het niet zoo ver zoude hebben laten komen. Zoo als dit merkwaardige Staatsstuk nu gesteld is, kan hetzelve wel niet anders, dan als vijandig tegen het tegenwoordige Ministerie beschouwd worden. De daarin voorkomende zinsnede, betrekkelijk de conversie der 5 pCts. schuld, waarbij men duidelijk het verlangen te kennen geeft, dezen belangrijken maatregel zoora mogelijk tot stand te zien komen, is reeds op zich zelve voldoende om het bestuur in verlegenheid te brengen; vooral als men zich herinnert, dat dit punt reeds vroeger het bestaan van het ministerie heeft in gevaar gebracht, en zelfs de aftrading van den toenmaligen minister van financiën, den heer Humant, na zich geslept. Van meerder gewigt nog zijn de vrij duidelijke zinspelingen op het gemis van standvastigheid bij het ministerie, en van zorg voor de waardigheid van Frankrijk, tegenover het overige

Europa, waarin zichtbaar wederom op nieuw doorstraalt die zucht naar uitbreiding en overheersching, welke der Fransche revolutionaire partij zo eigen is. De vernedeling van de verwikkelingen in het verleden jaar met Zwitserland, als ook de regstreekse afkeuring van de wijze, waarop de ontroiming van Ancona heeft plaats gehad, kunnen daarvan tot ondbelzinnig bewijs strekken. Maar hetgeen vooral dit stuk van eenen bedenkelijken aard maakt, is de zinsnede, waarin op eene bedekte wijze wordt te kennen gegeven, dat het ministerie Molé niet voldoet aan de wenschen der commissie, die verlangt: « een krachtig en gematigd bestuur, steunende op grootmoedige gevoelens, naar buiten de waardigheid van den troon doende eerbiedigen, en naar binnen, denzelfden met de verantwoordelijkheid beschermende. » Daarin is, naar het inzien van velen, eene beschuldiging tegen de persoonlijke bemoeijingen van Koning Lodewijk Philips opgesloten, wien de coalitie krachten den revolutionairen stelregel: *Le Roi règne et ne gouverne pas* van alle dadelijke inmenging in het staatsbestuur zoude willen verwijderd houden, om hem alzoo tot de vervulling van eene onbeduidende rol in het spel der constitutionele instellingen te dwingen.

Overigens is dit stuk, dat onder de merkwaardigste der laatste jaren is te rangschikken, en, dat door het *Journal des Débats* vergeleken wordt met het beruchte adres der 221 afgevaardigden tegen het ministerie Polignac, hetwelk in de gevolgen tot de omwenteling van Julij 1830 heeft geleid, ook niet vrij te pleiten van schoonklinkende uitdrukkingen, welk blijkbaar de eigenlijke der Fransche natie moeten streelen. Daaronder bleeden eene eerste plaats die, waarbij gezegd wordt, dat de jonge graaf van Parijs nimmer vergeten moge, dat de troon, dien hij eenmaal bekleede, moet, is gegrondvest op het alvermogen van den nationalen wil. Wij deze woorden betrekken in het taaleigen der partijen, welke thans bij Fransche Ministerie droegen omver te werpen, heeft de ondervinding der laatste tijden overvloedig bewezen.

Het punt, dat voornamelijk voor uw land van gewigt is, en hetwelk door velen als het groote struikelblok van het tegenwoordige Ministerie werd beschouwd, is bijna het eenige, dat in eenen minder vijandigen toon schijnt gesteld te zijn, althans in betrekking tot het geheel van het beoogde ontwerp. De commissie heeft zich daarbij bepaald tot het uitdrukken van eene bloote sympathie voor België, doch zich van den anderen kant onthouden van alle beoordeeling van den loop der onderhandelingen over de Hollandsch-Belgische zaak. Aan de aandacht van sommigen is het echter niet ontgaan, dat de Kamer zegt den *uitslag* der onderhandeling af te wachten.

Naar de verzekering der dagbladen, moet het door den heer Etienne of gestelde adres, in de commissie door al de zes leden, die tot de zoogenaamde coalitie behooren, waarvan de heeren Thiers en Guizot de hoofdleiders zijn, gaaf zijn aangenomen. De heer Dupin, heeft bij het eindigen van de werkzaamheden der bedoelde commissie, waarvan ook hij lid was eene schriftelijke verklaring ingediend, waarbij hij uitdrukkelijk te kennen geeft, dat het langer in stand houden van het ministerie Molé onmogelijk is, omdat hetzelve het koningschap niet genoeg beschermt, zich niet tot de hoogte der onstandigheden weet te verheffen, en onbekwaam is, om eene meerderheid te vormen met de leden eener kamer, die in twee nagenoeglijke partijen gesplitst is.

Welk besluit alsnu het ministerie zal nemen, blijft nog een raadsel. Reeds zijn alhier geruchten van onthinding der kamer en van een beroep de kiezers in onloop. Doch van den anderen kant zoude men uit de taal van het *Journal des Débats* moeten opmaken, dat de tegenwoordig ministers den storm zullen afwachten, en, na de gronden hunner staatkunst te hebben blootgelegd, aan de kamer daarover uitspraak laten doen. Eer dan schijnt men tot eenen beslissenden maatregel te willen overgaan. In allen gevalle is het niet te ontkennen, dat de omstandigheden op oogenblik voor Frankrijk zeer gewigtig zijn, zoodat het meergenoemde dagblad, hetwelk als de tolk der Regering te beschouwen is, ook zijne smet en bevreemding niet ontveinst, dat mannen, zoo als de heeren Thiers en Guizot, die vroeger als hooge Staatsdienaren zulke gewichtige diensten aan de zaak der orde hebben bewezen, zich tot eenen zoo bedenkelijken stap hebben laten verleiden, als het medewerken is tot een adres, hetwelk in eenen hooge mate de verwachtingen der revolutionaire partij moet opwekken, en slechts geschikt is, om onrust en wanorde in de gemoederen te brengen.

PARIS 5 Jan. Naar men verneemt, zouden er te Rochelle ernstige onlusten zijn uitgebarsten, zoodat men zelfs genoodzaakt is geweest derwaart eene versterking van troepen te doen aanrukken.

— De meeste Parijsche dagbladen houden zich met het ontwerp van adres bezig. De tolken der tegenpartij juichen de krachtige handtoe, welke, naar hun gevoelen, de commissie aangenomen heeft. Alsdan de republikeinsche *National* vindt de uitdrukkingen daarvan nog niet vijandig genoeg tegen het ministerie. Het *Journal des Débats* en de *Presse* daarentegen, die onder invloed van het bestuur worden geschreven, keurd het adres ten sterkste af, en schrijven de revolutionaire taal, die daarin bijna in elke zinsnede, voorkomt, aan de kuiperijen toe van de maan der coalitie, die om de teugels van het bewind in handen te krijgen, geene middelen ontzien, om dat doel te bereiken, en zelfs niet teruggedeinsd zijn om op eene onvoorzigtige wijze aan de woelingen der partijen in Frankrijk nieuw voedsel te geven. De voorstanders van de regering hopen, echter, dat de meerderheid der kamer nog bij tijds den verkeerden weg zal inzien, waarop men haar poogt te brengen, en dat zij de zaak der orde niet zal verzaken, terwijl zij van den anderen kant te kennen geven, dat de crisis, waarin men, dien ten gevolge, verkeert, van een zeer bedenkelijken aard is, en in gewigt al de vorige overtreft, waaraan Frankrijk sedert 1830 is blootgesteld geweest.

— De graaf Molé is dezen nacht bij Koning Lodewijk Philips onthouden en heeft bij Z. M. meer dan één uur vertoefd. Ook de maarschalk Soult is dezen morgen op de Tuilerien ontvangen. Bij eene mogelijke aftrading van het tegenwoordige Ministerie, schijnt de heer Thiers veel kans te hebben om weder in het bestuur te komen.

— Volgens een loopend gerucht, zoude de hertogin van Wurtemberg aan de ziekte, waaraan zij sedert eenigen tijd lijdende is, bezweken zijn.

RAYONNE 1 Jan. Men verzekert, dat de Infant Don Sebastiaan tot generalissimo van het Carlistisch leger zal worden benoemd. Marotto bevindt zich te Azeitia. Twee soldaten van Munagorri zijn door de Carlisten overvallen en gefusilleerd.

elk gesloten huwelijk eene premie ontving, en aan het vertrouwen des Keizers eerlijk beantwoordde.

DE PARISIJSCH LEES-INRIGTINGEN.

Onder de instellingen, die geacht mogen worden het meest geschikt te zijn, om den geest te beschaven en de kennis te bevorderen, behooren voorzeker de Fransche, en vooral de Parijsche, lees-inrigtingen, of zoogenaamde *Cabinets de Lecture*. Behalve de kundigheden, welke men in dezelve, zoowel uit wetenschappelijke als andere werken kan verzamelen, blijft men ook, door middel van allerhande soorten van couranten en periodieke werken, met het nieuws van den dag bekend. Slechts eenen stuiver betaalt men voor elk boekwerk en eenen stuiver voor de zitplaats, en voor zulk eene geringe uitgave kan men een schat van kennis vergaderen. Niets dan de keuze brengt hier den weertgierige in verlegenheid. Geen wonder dus, dat men alhier hoogstbelangwekkende physionomien aantreft, onder die lieden, welke, meer of minder in hunne oeffeningen verdiept, aan de smaakvolle leestafels hebben plaats genomen.

Daar zit, bij voorbeeld, een klein oud man, met gepoetste haar, en een berg papieren voor zich; hij ziet slechts op, om eenen wordenden blik te werpen op elk, die eenige poging schijnt te doen, om hem zijnen buit te ontrooven. Wee dengene, die zich verstonten durfde hem in zijne belangrijke bezigheden te storen. Die man is een rentenier. Om vooral de eerste te zijn, komt hij des morgens zoodra de deur van het lees-kabinet geopend wordt, en om geen oogenblik te verliezen, onthijst hij al lezende, en vertrekt niet vóór etenstijd, na vooral nog tegen den avond den *Moniteur* in bezit genomen te hebben.

Na het donkerste gedeelte van het vertrek, zit een mager heer, met half verschen kleederen, die hij iedere bladzijde, welke hij doorleest, zorgelijk naar alle kanten ziet. Hij is surinamer bij het Ministerie van Binnenlandse zaken. Zoo even heeft hij ter slinks een oppositieblad gelezen; een surinamer is altijd van de oppositie want daar de goede man bezorgd is voor zijne toekomst en de nieuwaars gratificatie, zit hij onder zijn onschuldige vormmak op heete kolen. Iedereen komt hem verdocht voor. Hij kijst altijd de donkerste plaats in het vertrek, zet den voet in

de oogen en leest, uit vrees, dat men den titel zal zien, nooit de eerste bladzijde van zijne geliefkoosde couranten. Eindelijk vertrekt hij, met een haast, alsof hij in éenen ren driemaal het Champs de Mars moest rondloopen.

Zijne plaats wordt ingenomen door een jongeling van eenen rijzige gestalte en een blond gelaat, die zich eenen vrijen dag ten nutte maakt, om de lezing van een door zijne moeder verboden roman ten einde te brengen. Gekomen aan het gedeelte, waar de held van het stuk zijne liefdesverklaring aan de heldin doet, geraakt hij in geestvervoering, stampet met de vorten en geeft in zijne verrukking zijne tegenpartij een duchtigen schop voor de schouwen. De gekwetste vliegt op, en schelt hem voor *polisson*, maar het jonge mensch hoort of ziet niets, want hij is thans in den derden hemel, in het schoonste moment der intrigue, op het oogenblik, waar, bij eenen helderen naanschip, een onverbreekbare eed de beide gelieven voor eeuwig verbindt. Naauwelijks is dit verheven tooneel van hemelsch geluk voorbij, of zijne geestverrukking begint te bekoelen, en zijne aandacht wordt gestoord, door de volgende luidruchtige woordenwisseling: « Mijn heer, ik had dit blad voor mij besproken! » « Al ik had er vóór u aanspraak op! » « Het is eene uitgemaakte zaak, dat ik er een vroeger recht op heb, dan gij! » « Niet zoo, mijn heer! gij hebt ongelijk; ik houd nogmaals mijn recht staande, en neem al deze heeren tot getuigen! » « En ik beroep mij op het gehele gezelschap! » Gedurende dit levendig gesprek trekken de beide partijen den ongelukkigen *Courier Français*, de oorzaak van den twist, heen en weder, tot dat zij hem in tweeën scheuren. De Spaansche aangelegenheden vliegen naar den eenen, de Parijsche gebeurtenissen naar den anderen kant, en de hevig ontstelde vrouw komt nog maar even tijd genoeg om zich in het midden te stellen, en de kosten te doen vergoeden.

De rust herstelt zich weder, en een ieder leest met ijver voort, maar een pas ingekomen persoon, die zich bij den kagehel geplaatst had, haast en knucht geweldig, en snuit zich onophoudelijk den neus. De arme man leed aan eene verkoudheid. « Die deed ook beter toe! huis te blijven, » bromde er een in zich zelve. « Hij moest zich te bed begeven, een sterk kop thee drinken en eens goed uitzweeten, » zeide een ander! « Dat is een lastig heer, » mompelde een derde. « Een ware trompet, » riep een vierde, en eindelijk klimt het algemeen ongenoegen tot zulk eene hoogte, dat

zich een luid hoera! mit aller mond doet hooren, en de onwelkome gast werd door ieder een verzoekt zich te verwijderen!

De Physiognomien der lees-kabinetten zijn in elke afdeeling der stad onderscheiden. In het *Palais Royal* is het een mengelmoes, uit alle natiën uit alle standen. In de *Chaussée d'Antin* vindt men eenige mode-heeren en kameries, die hier voor hunne gelieederessen de mystische en kabalistische voortbrengselen van DE BALZAC halen of terug brengen. In het *Quartier Latin* studenten, die hunne blikken over regtsgeleerde of geneeskundige schriften laten weiden, terwijl de gedachten op de plaatsen van openbare vernakelijkheden rondwalen. Op de *Place Royale* verdiepen zich achtenswaardige priukdragers in de lange kolommen van de *Gazette des Tribunaux* en der *Quotidienne*, terwijl zij deze aangename bezigheid afwisselen door een snuifje te nemen, of het een en ander verhaal uit hunne jeugd op te dischen. Middelerwijl is het laat geworden, de klok heeft elf geslagen, het *Cabinet de Lecture* wordt gesloten, de ontvangst wordt nagezien, en men pakt de dagbladen en maandwerken te zamen voor de nazorgers, of, om ze naar de provincien te zenden.

BLADVULLING.

De groote MOLIERE had ook vaak geweldige verstrooiingen. Men verhaalt, onder anderen, dat hij eens, wegens het aangaan van den schouwburg, groote haast hebbende, zich derwaarts liet knijpen, om spoed te maken, dewijl er geen ander uurritjng bij de hand was; dan, de kruiwagen ging hem te langzaam. Wat doet hij? Hij springt er uit, en gaat dien van achteren voortstuwten. Hij bemerkte niet eerder zijne domheid, dan door het onophoudelijk lagchen van den kruijer, en toen hij, bij zijne aankomst, zich rondom met modder bespat zag.

De Fransche abt DE MAROLLES, een geleerd man en drokke vertaler der oude schrijvers, kreeg eensklaps, in het hoofd, om dichter te worden. Op staanden voet ging hij te werk, en in weerwil van MINERVA, in spijt van APOLLO, vervaardigde hij 133,124 versregels, (zegge honderd drie en dertig duizend en zoo veel), waaronder twee of drie goede waren.

« Mine verzen kosten mij weinig, » zeide hij eens tegen LINIERE. « Zij kosten u, naar dat zij gelden, » antwoordde deze. — MAROLLES werd niet boos, en dit is een bewijs van zijne wijsheid.

STERKE DRANKEN. Jenever en Rum iets williger; Arak en Voorloop iets lager.

Jenever Amsterd. proef..... f 23 à 23½ per Nederl. vat.
" Amer. (op pijp)..... » 22½ » 26 »
Arak..... » 180 » 220 per 563 » kan.
Rum..... » 22½ » 30 » 39 »
Voorloop Lang, ¾/8..... f 22½ » 22 » 225 »
" Barc. ¾/8 zonder voorraad.

LEENWADEN 4 Januarij.
BOTER. Eerste kwaliteit f 40 à 42; tweede dito f 36 à 38. Mindere soort f 33.

LEIDEN, 5 Januarij.
BOTER. Marktprijs f 36 à 39.

LEYERPOOL 3 Januarij.
KATOEN. 4,000 balen, waarvan 600 Amerikaanse op speculatie, zijn, voor het grootste gedeelte, tot de laatste prijzen verkocht.
ST. PETERSBURG, 25 December.

TALK. 16,500 pud eerste soort gele Kaarsen zijn tot 130 Rx., op Augustus, met alle geld vooruit, verkocht.
HENNEPOLIE. 2,000 pud zijn op Junij en Julij tot 7 Rs. 40 kop. met handgeld verkocht.

SUIKER. 200 kisten wit Havana zijn tot 28 Rs. 75 kop. per pud, en 400 dito tot 28 Rs. 50 kop. afgedaan.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

LONDEN, 4 Januarij.

Heden was de markt weinig van Engelse Tarwe voorzien, die tot eer iets lagere prijzen, dan die van Maandag verkocht is; de kwaliteit was over het algemeen door de weersgesteldheid ongunstig. Vreemde gaat thans bij kleine partijen tot onveranderde prijzen van de hand. Garst zeer gevraagd, en voluit 1 à 2½. Hooger. Van Haver is veel uit Ierland aangevoerd; de vraag was beperkt, en de prijzen 6 dr. lager.

HAMBURG 4 Januarij.

Ten gevolge van het dooi weder, en betere Engelse berigten, is er weder meer vraag naar Tarwe, vooral voor de in loco of hier nabij liggende; de prijzen zijn 3 à 6 Rx. hooger. Ook op latere levering, na heropening der scheepvaart, is veel tot betere prijzen gekocht. Ook voor Rogge is meer kooplust, en is ook enige Rx. hooger betaald. Garst weinig aan, en zeer vast in prijs. Haver ook meer begeerd, en mede iets hooger. Ervten goed prijshoudend en weinig hier. Boonen aangenamer. Naar Raapzaad is meer vraag, en de prijzen zijn 4 à 5 Rx. hooger. Klaversaad mede meer gewild, en iets hooger.

Regtzaken.

's GRAVENHAGE 4 Januarij.

Voor de 2de Kamer van het Provinciaal Hof van Holland, is heden eene zaak behandeld, die wederom het bewijs heeft opgeleverd, hoe dikwerf aanklagen van ouders jegens hunne kinderen in de eerste opwallingen van drift worden ingebracht, waaromtrent later heviger berouw gevoeld wordt. Wilhelms Hermanus Rietbergen, oud 26 jaren, van beroep schuitenvaarder, geboren en laatst woonachtig te Leyden, stond heden voor dit Hof terecht, als beschuldigd van mishandeling jegens zijne wettige moeder, met een stoel toegebragt, hetwelk echter geene ongeschiktheid tot persoonlijke arbeid, gedurende meer dan 20 dagen, zou hebben veroorzaakt, en zulks na reeds op den 22sten September li. door de Correctionele Regtbank te Leyden te zijn veroordeeld geweest tot eene maand gevangenis, wegens mishandeling. Na het voorlezen der acte van beschuldiging, vatte de heer advocaat Leenberg het woord op, en zeide, in het belang van den beschuldigde, het hooren der getuigen te moeten recuseren. De voorzitter antwoordde hierop, dat hij verdediger het recht had voor den beschuldigde, doch geenszins voor de getuigen, te spreken, en dat hij, voorzitter, tot het hooren van die getuigen, bij wijze van inlichting, volgens de wet, zou overgaan. De verdediger vroeg hierop zijne conclusie daaromtrent te mogen voorlezen, hetgeen hem echter niet werd toegestaan.

Het Hof ging vervolgens over tot het hooren van de moeder van den beschuldigde, Petronella Zandvoort, huisvrouw van Rietbergen, welke echter verklaarde in de zaak van haren zoon geene getuigenis te willen afleggen. Waartoe zij, gelijk de heer voorzitter aanmerkte, de bevoegdheid had, en waarvan haar dan ook acte verleend is. De tweede getuige, de zuster van den beschuldigde, welke bij de mishandeling was tegenwoordig geweest, en, evenals de moeder, destijds al de bijzonderheden daarvan aan den heer regter-commissaris te Leiden had opgegeven, weigerde mede hare verklaring te doen. De voorzitter zeide hierop, dat hij zeer wel begreep, dat een en ander plaats had, op aanrading van den verdediger, dat het Hof echter van dergelijke kunstenaars geenszins de dupe kon zijn, dat ook hij, voorzitter, zich nog wel uit vroegere tijden herinnerde, hoe men een beschuldigde defendeerde, dat zulks echter geenszins op deze wijze had plaats gehad. De derde getuige, de schoonbroeder van den beschuldigde, zeide, dat hij van niets wist, doch, op de herhaalde aanvragen van den heer president, erkende hij mede geene inlichtingen te willen geven. De vierde getuige, de heer chirurgijn Johannes Jacobus Droeze, zeide, dat de kneuzing van zeer weinig belang geweest was, dat hij niet kon, zeggen op welke wijze de slag was toegebragt, terwijl hij verder niet bepaaldelijk kon verklaren gehoord te hebben, dat die verwonding door den zoon zou zijn gedaan.

Het Hof overgegaan zijnde tot het verhoor van den beschuldigde, zeide deze, beschonken te zijn geweest, zonder zich te kunnen herinneren, wat op den bewusten dag van de verwonding zou zijn voorgevallen.

De heer advocaat-generaal Pijpers, zeide, onder anderen, dat op den 23sten October door de moeder van den beschuldigde eene klagte aan de politie was ingeleverd, waarbij zij, gelijk de zuster en schoonbroeder van den beklagde, voor den regter-commissaris te Leiden, tot in de geringste bijzonderheden had gepersisteerd; dat men echter nu niet had verkoken inlichtingen aan het Hof te geven, welk een en ander de heer advocaat-generaal een zeldzaam voorbeeld noemde, waarvan hij zich geen tweede kon herinneren, blijkbaar ten gevolge van bekomen raadgeving, zonder dat hij echter vermoede te kunnen beoordeelen, van wie die raadgeving ontvangen was. Hij voerde aan, dat de beschuldigde onder de vorige wetgeving meer kans tot vrijspraak had, aangezien, toen alleen op de mondelinge verklaringen, in de audientie afgelegd, mocht worden beslist. Thans echter, zeide hij, dat bij de nieuwe wetgeving daaromtrent belangrijke veranderingen zijn gemaakt, en dat nu de raadsheeren, blijkens art. 205 van het Wetboek van Strafvordering, 3de alinea, de bevoegdheid hebben, om zoo wel vóór de eerste terechtzitting over het geding, als na het sluiten des onderzoeks, inzage der processtukken te nemen. Naar aanleiding daarvan, in verband met de niet ontkentenis van den beschuldigde, concludeerde hij tot de schuldverklaring, en mitsdien tot tepronkstelling en confinement van 5 tot 10 jaren.

De heer advocaat Leenberg zeide, dat er geene beschuldiging meer aanwezig was, dat, indien zij vroeger mogt hebben bestaan, die dan nu door den sluier der moederlijke liefde bedekt was; dat, al hadden de bloedverwanten van den beschuldigde, bij wijze van renseignement, verklaringen ten nadeele van den beschuldigde afgelegd, zulks tot niets zou hebben geleid, daar die feiten niet van alimnde zouden zijn gestaafd. Dat er in casu slechts één getuige (de chirurgijn) gehoord was, welke alleen had kunnen verklaren, dat er eene geringe kneuzing had plaats gehad; dat, al hadde die getuige meerdere opbelderingen kunnen geven, en daadzaken tot bezwaar van den beklagde bijgebragt, zulks niets had afgedaan, aangezien de oude leer *minus testis, nullus testis*, door art. 435 van het Wetboek van Strafvordering bevestigd was. Hij concludeerde derhalve tot de vrijspraak van den beschuldigde.

Na drie kwartieren beraadslaging heeft het Hof een arrest gewezen in substantie van den navolgenden inhoud:

« Aangezien in de openbare terechtzitting alleen getuigenis is afgelegd door den heer chirurgijn, zonder dat deze heeft kunnen verklaren, door wien de verwonding is toegebragt.

Aangezien de overige getuigen, naar aanleiding van art. 183 van het wetboek van strafvordering, niet als getuigen mogen worden gehoord, en deze zich hebben verschoond om inlichtingen te geven.

Aangezien het Hof, naar aanleiding van art. 206 van het Wetboek van Strafvordering, bij het onderzoek in de openbare terechtzitting niet is geblijven, hetgeen het Hof, volgens dat artikel, had moeten blijven.

Verklaart den beschuldigde niet schuldig en ordonneert deszels in vrijheidsstelling, naar aanleiding van art. 210 en 216 van het Wetboek van Strafvordering.

De voorzitter zeide tot den heer advocaat-generaal, dat de wet hem drie dagen tijd verleende, om zich tegen dit arrest in cassatie te voorzien. Nadat deze ambtenaar verklaard had, dat hij daartoe geene termen vond, werd de vrijgesproken dadelijk in vrijheid gesteld.

Kunsten en Wetenschappen.

WENKEN OMTRENT TENTOONSTELLINGEN VAN SCHILDERIJEN.

Bij gelegenheid van de laatste te Amsterdam gehouden Tentoonstelling van Schilderijen en andere kunstvoorwerpen, heeft het niet ontbroken aan aanmerkingen, zoo ten opzichte van het lokaal als van de aanneming en plaatsing der Schilderijen. Het is wereldkundig, dat vele schilders ten aanzien van dit laatste punt, de plaatsing van hun kunststuk namelijk, ontevreden geweest zijn, en daarvoor maar al te gegronde reden hadden. En, zoo als het doorgaans gaat, bij het ondervinden van teleurstellingen en grieven, wijt men al ligt aan moedwil en partijdigheid, hetgeen men billijkwijze aan lonter toeval, of op zijn hoogst aan gebrek van oplettendheid of genoegzame kunst kennis behoort toe te schrijven. Intusschen blijft het waar, dat hier geen toeval of onoplettendheid als genoegzame verschooning gelden kan, en veel minder nog een gebrek aan genoegzame kunst kennis.

Doch welke de oorzaak moge geweest zijn, het is voor de kunst en voor het in stand houden onzer Tentoonstelling van belang, te zorgen, dat voortaan de schilders over het plaatsen van hun kunststuk tevreden zijn; daar, in het tegengesteld geval, zij zich ongetwijfeld aan alle deelneming onttrekken zouden.

Deze zorg behoort, in de eerste plaats, zich te bepalen tot een geschikt lokaal. Grote kamers achten wij daartoe volstrekt onverkieslijk, omdat het gelijktijdig zien eener zeer aanmerkelijke massa van schilderstukken altijd eenen onaangenaamen indruk maakt op onze geest, even gelijk eene met spijzen overladen tafel, in plaats van den eetlust op te wekken, dien dwarsboomt, door onze keus in het velerlei, hetgeen zich aanbiedt, aanvankelijk, onzeker en onbevredigd te laten dobberen. Ook worden in zulke ruime zalen stukken van beknopt bestek geheel over het hoofd gezien. Beter is het dan, kleinere vertrekken te nemen, die, zoo veel mogelijk, in elkander loopen, doch ook, des noods, op eenigen afstand van elkander mogen verwijderd zijn. In allen geval is het noodig, de lokalen zodanig in te rigten, dat de beschouwers niet genoodzaakt zijn, om, de Tentoonstelling willende verlaten, weder op hunne stappen terug te komen; iets, dat een lastig gedrang en gestadige botsingen veroorzaakt.

Beschuttend voor de Schilderijen en bijzonder aangenaam voor den beschouwer is het, wanneer dezelve, op eenen afstand van ongeveer twee voet, met eene leuning omzet zijn.

In het midden van elke kamer behoort men ook rustbanken aan te treffen.

Verder ook moet eene tentoonstelling niet aan het begin of het einde van eenen donkeren gang geplaatst worden, en eenen meer gemakkelijken en aanzienlijken ingang hebben aan de straat, zoodat, wie zulks verkiest, zich met rijtuig voor de deur kan laten brengen. Een tempel der schoone kunsten moet niet in hoeken van winkels weggemoffeld worden, waar men te nauwernood eenen lonhard of een pandhuis plaatsen zou. Het was vroeger te Rotterdam en in den Haag met de toegangen tot de lokalen voor de tentoonstellingen al even armelijk en onbehoorlijk gesteld als te Amsterdam: de ingangen waren achter en boven vleeschhallen; doch daarin zijn nu worden loffelijke veranderingen gebragt: bereids had de laatste expositie te Rotterdam plaats in het zeer aanzienlijke Gemeentelandhuis, en de eerste in de Vorstelijke Residentie zal, naar men wil, in den aanstaanden zomer geopend worden in het nieuwe, geschikte, en prachtige gebouw aan den Boschkant.

In de tweede plaats is het te wenschen — en moge het niet te vergeefs zijn! — dat men voortaan toezie, geene andere kunstwerken aan te nemen, dan die verdiensten genoeg bezitten, om aan de beschouwing van deskundigen aangeboden te worden: dit toch is volstrekt noodzakelijk, niet alleen voor de eer en den aard dezer instelling, maar dit is zelfs in het belang van de zoodanigen, die, door het te vroeg aanbieden hunner proeven van een nog onrijp talent, zich aan berisping en aanmerkingen blootstellen, die hun onaangenaam moeten vallen, en dikwijls nog in geheugen blijven bij het publiek, als zij aanzienlijke vorderingen gemaakt hebben, en hunne kunstvoortbrengselen reeds kunnen bijdragen tot den luister eener tentoonstelling. Men zal, ja, dan misschien een paar honderd schilderijen, teekeningen, enz., minder dan gewoonlijk, in de gedrukte lijst te vermelden hebben; maar de gehalte van het tentoongestelde zal in dat geval meer dan voldoende over dit gemis vertroosten, en de kwaliteit zeer ruim voor de quantiteit schadeloos stellen.

Alzoo een minder getal voorwerpen te plaatsen hebbende, zal men te beter partij van de beschikbare ruimte kunnen trekken, en niet genoodzaakt zijn schilderijen tegenover den dag, of zoo hoog of laag te hangen, dat men wel eene ladder zou behoeven, om de hoog geplaatste naar eisch te zien, of op de knieën zou moeten gaan leggen, om de tegen den grond hangende te beschouwen.

Maar een punt van het uiterste belang is, in de derde plaats, de schilderijen voordeelig en zoodanig te plaatsen, dat zij elkander niet in de waardering des toeschouwers benadeelen, maar, in tegendeel, de eene de andere behulpzaam is, om zich gunstig voor te doen. Men heeft wel eens in bedenking gegeven, om elke soort van schilderijen afzonderlijk bij een te brengen en alzoo aparte kamers te bestemmen voor geschiedkundige en huishoudelijke tafereelen, voor landschappen, voor portretten, enz., doch vele stemmen hebben zich daartegen doen hooren, omdat verscheidenheid vermaakt, en het zien van eene menigte portretten of landschappen bijeen al spoedig vervelt. Om die zelfde reden, is men ook gewoon in galerijen en kunstcabinetten, de schilderstukken veel al te schakeren, althans zich niet striktelijk aan het afzonderlijk houden der soorten te binden. De schilders zullen meereendeels dit gevoelen toevallen. Slechts weinigen zijn er meêgeding, hun werk van alle kanten omringd te zien door gelijksoortig werk van anderen. Elk van hen heeft een hem eigen koloriet, toon, begrip van licht en bruin, en effect. De een schildert glad en uitvoerig, de andere siks en vet in de verwen; sommigen geven in hun werk de voorkeur aan eenen warmen en gloeienden, en anderen aan eenen helderen, zilverachtigen en koeleren toon; terwijl allen, afzonderlijk beschouwd, ons door eigendommelijk schoon verrukken, doch, naast elkander gezien, onzen geest in verlegenheid brengen om uit te maken, aan welke zijde meer waarheid, meer natuurlijkheden moet gehuldigd worden. Doch het is niet alleen verkiezelijk de schilderijen van eene zelfde soort niet op een te dringen, opdat de contrasterende begrippen, vooral van kleur en toon, zich onderling niet schaden. Dit zelfde beginsel moet noodwendig ook toegepast worden, op het rangschikken en ordenen der verneemde stukken. Zoo veel doenlijk plaatse men dus het krachtige bij het zwakke en het zwakkere of liever heldere bij het heldere, en zoo voorts. Een kunst-ervaren oog is hier volstrekt noodzakelijk.

Dit brengt ons almede op een vierde punt, dat ook de meeste oplettendheid verdient, de personen, namelijk, aan welke het bestuur eener Tentoonstelling behoort opgedragen te worden. Wij hebben er vrede mede, dat men daartoe ook bewindslieden en aanzienlijken kiest, alleen omdat zij aanzienlijken of bewindslieden zijn, doch die voor het overige geene of weinige bevoegdheid hebben om over kunstwerk te oordeelen: want er is voor zulk eene commissie meer dan dit te beredderen, en dus kunnen die heeren zich altijd met andere bemoeijingen op eene nuttige wijze bezig houden. Ook verhoogt hun lidmaatschap het aanzien der commissie, en kan ook dan wel eens bijzonder te pas komen, wanneer eene Tentoonstelling door Vorstelijke personaadjes of andere lieden van hoogen rang bezocht wordt, om deze te ontvangen, te geleiden en aanwijzingen te doen; maar de eigenlijke kern, waarop het vooral aankomt, is de kunst kennis, die de meerderheid der commissie behoort te bezitten. Vereischten, verder bij deze benoeming in het oog te houden, zijn onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Als men dus onder de eigenlijke liefhebbers bevoegde kunstkeners kan aantreffen, moet men deze uitnoodigen tot deelgenootschap in de commissie, en niet, dan in het geval van volstrekte noodzakelijkheid, zijne toevlugt nemen tot degenen, die zich niet met het verhandelen van kunst bezig houden. Het is aan dit gedeelte der commissie, dat de zorg der plaatsing verblijven moet. Geen enkel stuk, hoe schijnbaar gering ook, moet, buiten het bevel dier leden, door bedienden geplaatst worden, die, zoo als de ondervinding leert, wel eens hier of daar eene schilderij zouden ophangen, omdat zij toevallig in een nog open vak paste, en welke dus eene goede of slechte plaats te danken of te wijten zou hebben aan haren omvang.

Maar tot het behoortlijk beschouwen, waarden, schiften, schikken en plaatsen, wordt veel meer tijd gevorderd, dan onze commissien van Tentoonstellingen zich gewoon zijn voor te behouden. In enkele dagen is het nagenoeg ondoenlijk, zulks naar eisch te bewerkstelligen. Er is ook geene reden, waarom men daartoe niet twee en drie weken tijds na den afgevoeren termijn der inzending aanwenden zou.

Verder is het alleziens aan te raden, in het programma ten stelligste bepalen, dat, na afloop van dien termijn, geenerlei kunstwerk meer aan genomen zal worden, en zich dan daaraan stiptelijk, zonder aanzien des persoons, te houden. Is dit eenmaal bekend, dan zullen de belanghebbenden wel zorgen op hunnen tijd te passen.

Deze, naar men meent, in het tastbaar belang der kunst gegeven wetken, worden gaarne ter toetsing aan eens anders beter oordeel door den schrijver onderworpen.

Advertentiën.

(2086)

STOOMPAKET-VAAR

TUSSEN

Rotterdam en Londen.

De STOOMPAKETTEN der General Steam Navigation Company, in dienst van het GENERAL POST OFFICE, te Londen, vertrekken bij open water ROTTERDAM:

Woensdag, den 9 Januarij, des morgens ten 7 Ure.

Zaterdag, » 12 » » » » 9 »

De vaart der Rivieren gestremd zijnde, zal er eene geschikte gelegenheid ten vervoer der Passagiers (voor hunne kosten) naar Bellevoetsluis, Brielle Scheveningen worden aangeboden, waarvan het vertrek alsdan van Rotterdam is bepaald op

Woensdag, den 9 Januarij, des morgens ten 4 Ure.

Zaterdag, » 12 » » » » 6 »

Nadere inlichtingen te bekomen bij de Agenten W. SMITH en P. VAN ES.

(2081) G. J. A. BEYERINCK, Boekhandelaar te Amsterdam, geeft uit en heeft aan de voornaamste Boekhandelaren verzonden:

De Valleijen der Waldenzen,

Geschied- en Aardrijkskundig geschilderd, door N. G. VAN KAMPEN, uitvoerig op staal gegraveerde Platen; 1ste Aflevering, f 1. Dit Werk, vooral als plaatwerk belangrijk, behelst tevens de beschrijving van een land en volk, waarin Nederland, met hoofde van de volhard dier dalbewoners, sedert onheugelijke tijden, en lang vóór de herkomst, in de Evangelische waarheid, steeds het grootste belang heeft gesteld, en zulks met daden van de ruimste weldadigheid sedert eenen getoond heeft.

Achtien afleveringen, met 71 Staalplaten en eene Kaart der Valleijen zullen het werk compleet maken, waarop de Intekening tot ultimo Januarij 1839 alom openstaat.

(2082) In het Begin van Februarij eerstk. zal de Boekhandelaar G. D. BOU te Amsterdam, op het Water, N°. 30, publiek Verkoopen: Eene zeer belangrijke Verzameling Gouden en Zilveren

GEDENKPENNINGEN VAN MUNTE

De Catalogus zal in tijds, op franco aanvraag, à 10 Cents, verkrijgbaar zijn.

(2083)

Hollands Toonkunst,

of Verzameling van Muziekstukjes voor de Piano-Forte, uitsluitend, componeerd door Hollandsche Toonkunstenaars; 1ste Aflevering, in dende: Air: On peut en être mieux, arrangé et varié pour le Piano-Forte, par J. G. Bertelman; Galop, door G. C. Overman; Moderato Gedicht van Mr. J. H. Burlage, op muziek gebragt door C. C. Fisch Philippina's-Waltz, door C.

Van deze Verzameling verschijnt elke maand eene Aflevering; de 12e Aflevering is f 6 bij Intekening. Afzonderlijke Cahiers worden niet afgeleverd dan tegen f 1.50 elk. Een Prospectus, benevens de 1ste Aflevering ter inzage, is op aanvraag te bekomen bij den Uitgever L. DER VINNE, te Amsterdam, Singel, N°. 216, en voorts bij alle Boek- en Kunsthandelaren in dit Rijk.

(2000)

Van de Pers gekoken

BIJ

A. J. VAN TETROODE,

Nieuwstraat, N°. 163, te 's Gravenhage.

DIRECTORIUM,

pro anno Domini

M D C C C X X I X.

Ad usum Cleri Archidiaconos Ultrajectinæ, &c. &c.

Mede te bekomen bij Mej. de Wed. F. J. VAN TETROODE, te Amsterdam Prijs 60 Cents. Doorschoten half marok. f 1.—

Heeren Boekhandelaren, welke hunne Exemplaren nog niet hebben afgevraagd, gelieven zich te adresseren aan den Uitgever te 's Hage.

De betaalde Exemplaren van 1838 worden, naar gewoonte, in rekening aangenomen.

Schouwburgen, Concerten

EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Woensdag 9 Januarij 1839. Eene vierde Voorstelling van: ARTHUR OF ZESTEN JAREN LATER, Tooneelstuk in twee bedrijven. Naar het Frans van Dupontis, Fontan en Davigny, door den Heer J. H. Burlage; Met van den Heer F. N. Stoetz. Gevolgd door: DE SCHOONE SIAAPSTER, Nieuw Groot Ballet Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester A. P. Foll van Hanne; Muzik van den Heer Broekhuysen, kwekeling aan de Koninklijke Muzikschool te Amsterdam; Nieuwe Decoratiën van den Heer E. de Vries, en Nieuwe Costumes.

Ten Zes ure op het Tooneel.

De in het Finale behoorende Pas de deux van Mv. Dorsé en den Heer Fuchs, die, uit hoofde van ongesteldheid van laatstgemelden, tot dusver heeft moeten achterwege blijven, zal, bij aanhoudende ongesteldheid van gemelden danser, voortaan worden gedaans door Mv. Dorsé en den Heer Stemmerik.

Verwacht op Donderdag 10 Januarij 1839. Eene vijfde Voorstelling van ARTHUR, gevolgd door bovenstaand Ballet.

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Monsieur BAUDOT.

N°. 45 de l'Abonnement.

MARDI 8 Janvier 1839: Pour la première représentation de M. Lepetit aîné, premier Sujet du Théâtre du Vaudeville: ELLE EST FOLLE, Vaudeville en 2 actes, par Mr. Malesville. Mr. Lepetit remplira le rôle de docteur Quack, qu'il a créé à Paris. Suivie de: LES VIEUX PÉCHÉS, Vaudeville en 1 acte, par Mrs. Malesville et Dumanoir. Mr. Lepetit remplira le rôle de Gérard. Le spectacle commencera par: UN MARI CHA MANT, Vaudeville en 1 acte, par Mrs. Dumanoir et Lafargue. On commencera à 6½ heures précises.

DEUTSCHES THEATER. In der Amstelrass.

29te Vorstellung im Abonnement.

Mitwoch 9 Januar 1839. DER BARBIER VON SEVILLA, Oper in 4 Akten; Musik von Rossini.

*** Graf Almariva — Herr Binder, erster Tenor von Kais. Königl. Hof Opern Theater, zu Wien, als erste Gastrolle.

Anfang um 7 Uhr.

GRAND SALON.

Théâtre des Variétés.

Dingsdag den 8 Januarij 1839. DE TWEE JONGE SAVOYAARDS, Blijft met Zang in één Bedrijf. Na hetzelfde: DE KONING VAN GISTEREN, Blijft met Zang in één Bedrijf, naar het Hoogduitsch gevolgd en als Vaudeville bewerkt door Pierre-Bons Jr. Tusschenbeiden: Eene derde Debut-Voorstelling van de Tyroolsehe Zangers, de Heeren Wagner, von Kalla en Lillenthal.

De Entrée voor ieder Persoon is 75 Cents, welke in vertering zal worden aangenomen. Aanvang ten 7½ Ure.

GEDRUKT BIJ A. ZWERSAART.